

STUDENTEN WEEKBLAD

14^e Jaargang.

No. 25.

REDACTEUREN:

W. F. A. RÖELL, G. B. V. D. WERFHORST, H. S. V. LENNEP,
: H. R. BEUKELMAN, C. WOLTERBEEK, F. ZWEERTS. :

MEDEWERKSTER UIT DE DAMESSTUDENTEN: MEJ. G. C. KRAYENHOFF V. D. LEUR.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

Vrijdag

19 April '12.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JB
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Diës-viering, door P. V.
Wekenverslag.

Studiebelangen.

Vergadering van de ingeschrevenen voor de Werktuigkundige faculteit op 15 Maart 1912, ter bespreking van de examensplitsing.

Gedachten en gedichten.

Allerlei, door Ch. v. W.
Awakening, door O. M.

Uit de Pers.

Boekbespreking.

20e Jaarverslag van het Technologisch Gezelschap.
„Laat af van kwaad te doen”. Open brief van Mr. G. J. Gras-huis aan Prof. Bolland.

Feuilleton.

William the Silent, door O. M.

Ingekomen boeken.

Technische Hoogeschool.

Berichten en mededeelingen.

Delftsch Studenten-Corps.

Diës-viering.

Gij, daarginder in Delft zijt nu weer aan 't feesten en als van ouds wordt de jaardag van het Corps met woeste vreugde en dankbare herinnering begroet. Want als het Diës is, dan werkt de Delftsche student zich los uit de strengen waarin Wetenschap hem gebonden hield: hij moet, hij wil daarbij zijn en medevieren dien Oudejaarsavond van zijn Studentencorps. Het is er weer dat gezamenlijk opgaan naar de Phoenix, één voor allen en allen voor één om in dolle uitgelatenheid dat feest van jeugd en student-zijn te vieren, tot altijd blijvende herinnering waarheen ook de toekomst voeren zal.

Op dezen dag keeren de gedachten van zoovelen terug naar dien studententijd en zien dat alles weer voor zich juist zooals ze het verlieten. Uit alle oorden van de wereld gaan de meest hartelijke wenschen van honderden en honderden naar het Delftsch Studenten-Corps en geven aan dien feestdag beteekenis. Een beteekenis die velen onder U misschien maar amper beseffen.

Want zooals wij in het leven de juiste waarde der gebeurtenissen eerst uit de historie leeren kennen zoo ook begrijpen wij de werkelijke beteekenis van ons studentenleven eerst later, als het voorbij is, en dan wordt het ons eensklaps duidelijk hoe onnoemelijk veel wij daaraan te danken hebben en van hoe geweldigen invloed dat studentenleven op onze vorming als mensch is geweest.

Dat bracht me er toe op den 22sten Maart, ver van Delft, deze regelen tot U te richten en te trachten ook voor U waar te maken mijne overtuiging: dat het succes van Uw leven niet zal zijn of gij de grootst mogelijke hoeveelheid wetenschap in den kortst mogelijken tijd hebt weten te verwerken, maar wel, of gij de gelegenheid hebt aangegrepen U evenzeer als mensch en als karakter te ontwikkelen, alhoewel de wetenschappelijke opleiding van groote waarde kan zijn. U duidelijk te maken dat de maatschappij van ons vóór alles eischt den *mensch-ingenieur*, dat is het, wat ik U krachtens eigen ervaring van uit dit land, op den Diës van ons Studenten-Corps wilde zeggen.

Het is een grootsch geheel die Hollandsche studentenwereld. Al die jonge mannen aan wie zoo overvloedig de gelegenheid wordt geboden om iets goeds, ja zelfs een succes van hun leven te maken. Neen, ik bedoel hier niet de massa's wetenschap en evenmin den kroegstudent of den Jan-Student-Iô Vivat, want dat alles is slechts schijn. Maar 't is de beteekenis, die gij aan Uw student-zijn hecht, of gij weet te profiteeren van den omgang met menschen en of gij tracht in de studentenwereld de groote lijnen te volgen en het machtige beginsel daar in te zien. Dit aanvaardende, zal in U ontwaken het streven om een krachtig lid te zijn van die omgeving waarin gij het groote voorrecht had te worden opgenomen en die voor U van onberekenbare waarde kan zijn, en zult ge inzien dat het Uw plicht en Uw belang is met volle energie aan den voortgang van zoo machtige beweging mede te werken. Was dit beginsel Uw drijfveer in den studententijd, den leerschool voor het leven, dan geloof ik stellig, dat ge later daarop voortbouwende het heel wat verder in de wereld zult kunnen brengen. Inspice et cautus eris: Wordt wakker, gij sukkel, die alleen in naam Corplid zijt. Bedenkt, dat gij de beste gelegenheid om ooit tot mensch te worden achteloos voorbij laat gaan. Want is niet de studentenwereld een getrouwe afspiegeling van de werkelijke maatschappij. Maar 't is er niet zoo kil, want gij zijt jong en hebt nog meer idealen, gij ontmoet elkander op voet van gelijkheid hier, en ginds is dat anders.

En als gij dan zegt dat gij om het Corps niet geeft en dat de studentenorganisatie U danig teleurstelde, och arme, wacht ge dan voor U van die harde businessworld. Zou het daar niet hetzelfde gaan? Weg met dat onrijp idealisme, weg met die lafheid en dien bekrompen studiezijn. Neem de wereld zooals die is. Niet de omstandigheden en niet het Corps, maar gij, gijzelf zijt het. Struggle for life: Groentijd vijf jaren lang. Maar volhouden! En als het mis gaat, begin opnieuw en weer opnieuw en nog eens. Dat is de groote les die Amerika de menschen leert, dat is de reden van de ontzaglijke kracht en de energie die het Amerikaanse volk kenmerkt.

Zoo is Amerika. Een land van uitersten en van practijk. De practijk van het leven, je waarde als mensch. Nauwelijks twee dagen op Amerikaanse bodem en snuffelende in een onbelangrijk technisch blaadje, vond ik te midden van aantlokkende advertenties, deze woorden die ik hier gaarne weergeef, wijl typisch Amerikaansch: "Opportunity does not make a success. A thousand will have the opportunity and only ten will succeed. Success lies in the ability to see the opportunity and in the courage to seize it". Zelfvertrouwen, durf, menschenkennis. Dat is al. En daarom nog eens: den *mensch-ingenieur*.

Welnu, gij Delftsche studenten hebt daartoe een splendid opportunity. Grijpt haar aan met beide handen! Wat maalt gij om wat meer of minder integralen! Het zal U niet helpen in de wereld of gij de wiskunde doorzocht van het oneindig kleine tot het oneindig groote. Neen waarlijk, dat is niet het eenige wat men van U verlangt. De maatschappij vraagt *menschen*, mannen met karakter, met levensmoed en durf en kracht. Dat is wat U vooruit zal brengen.

Nu is het de tijd om U toe te rusten tot dien geweldigen strijd om het bestaan, dien wedloop voor het leven, waarin alleen the survival of the fittest geldt.

En daarom, ik zou het U wel willen toeschreeuwen van over den Oceaan, maakt toch van Uw studentenleven, al wat ge er van maken kunt.

Ja, dat zullen we later wel doen, maar eerst examens en diploma. Neen, mijne heeren, later hebt ge die gelegenheid niet. In Uw ingenieursbetrekking, wordt gij beschouwd

geheel als mensch en karakter te zijn gevormd. En als 't niet zoo is als men van U verwachtte. Dan leert ge met schade en schande. Dan komt voor U die groentijd van het werkelijke leven, waarbij de studentengroentijd maar kinderspel was. Dat kan wel eindigen met totaal mislukken en veel ellende.

Als gij de gelegenheid had, om zooals ik het Amerikaansche leven mee te maken, dat leven, dat zoo veel intenzer is en zooveel woester aanstormt langs oneffen banen, dan zoudt ge, beter dan ik het hier nu zeggen kan, begrijpen waarop ik doel. Want hier kunt ge het zien, hoe dikwijls heel bekwame menschen een failure van hun leven maakte, omdat ze missen die ontwikkeling, die ons voor de samenleving geschikt maakt.

En nu in een ingenieurspositie, gesteld over werklui en opzichters, hangt, afgezien van de vereischte technische bekwaamheid, het succes aan de geschiktheid om met de werklui om te gaan: *menschenkennis* en *tact*. En dit waren de klippen, waarop al verschillende strandden.

Niet de T. H. kon deze hoogst belangrijke ingenieurscapaciteiten bijbrengen. *Het was de groentijd en het D. S. C.* En daarom: *Inspice et cautus eris*. Hulde aan het Delftsch Studenten Corps.

P. V.

Cincinnati, 22 Maart 1912.

Wekenverslag.

Der zou zeker niks gebeurd zijn. Nou dan had je maar eens in Maastricht moeten wezen: pisangsepideemie. Doetichem veranderde niet en in Rotterdam was 't ondanks de groote ambitie toch te druk dan dat je iets merkte. Maar in Brunnepe, Renkum, Leiden, Dordrecht, Hilversum, Zalt-Bommel, overal licht wording, open armen, grandiositeit. Dat er niks gebeurd zou zijn? O lieve grut, maar goeie mens 't heele land was ommers vol, Roermond en Nijmegen en Bussum, Ubbergen en Ruurlo, overal „de wereld”, het „leven”, het „intellect” in eigesche persoon. Ze weten daar nu overal hoe breed je jassenrevers moeten zijn, en hoe je de kruijenier achter de toonbank moet aanzien als ie ondanks „Tabak en Sigaren” geen M. C. C.'s verkoopt.

Verder waren er vele werkwoorden „fietstocht”, „natuur”, „hoog water” en „verloving”.

't Laatste vooral doet hoopvol de toekomst ingaan; immers wij weten nog wèl wat „vie” en „beauté” zijn, adjusies.

Feuilleton.

William the Silent.

Last night I was in mij study, sitting in an arm chair and reading in a history book.

I wanted to know some particulars about the life of our most popular hero, William the Silent, because I had to do a composition about him.

If was not a very interesting book, for if told me only those common things, which are known already to every good Dutchman.

I could not even find out, how he got the surname of the Silent, and that was, what I wanted to know above all things. To be sure, after being riddled with bullets by his murderer, Balthazar Gerards, he still seemed to be eloquent enough to recite that famous sentence: „My God, my God, have pity on me and on this poor people”.

Most history books tell us, that these were his last words, but this is quite untrue, because afterwards, when his wife asked, him, if he had already commended his soul fo God, he still answered: „Yes, I have!”

It seemed to me, that they don't know much about him. This can be easily accounted for, because there were no newspapers and reporters in those days to interview great men. Suddenly a very good idee struck me!

If I could interview the ghost of William the Silent!

If seemed rather easy fo me. Some days ago I had read an article about the spirits of the deceased and how to conjure them up. So I knew how to set about.

The circumstances were very favourable for me. Besides

Studiebelangen.

Vergadering van de ingeschrevenen voor de werktuigkundige faculteit op 15 Maart 1912 ter bespreking van de examensplitsing.

President: F. J. M. Goslings. Aanwezig 70 ingeschrevenen.

De president opent de vergadering met een inleidend woord over het te bespreken onderwerp. Toen de splitsing werd ingesteld, verwachtte men blijkens het 1e rapport der C.C., verkorting van examenduur, en achtte het algemeen een voordeel dat de eischen voor de bijvakken beter gehandhaafd zouden blijven. Thans echter zijn velen van meening dat 't wenschelijk is de splitsing af te schaffen, en de president der C.C. bracht de kwestie dan ook in de Besturenvergadering.

Bezwaren tegen de bestaande regeling. Een gevolg van de splitsing is het opdrijven van de eischen van de examens; iemand die een gedeelte doet wordt beschouwd te zijn in beter conditie dan iemand die 't geheel doet (zie artikels van Roessingh v. Iterson in S. W. van 1 Mrt en 8 Mrt 1912). Hieruit volgt verlenging van studie. De middelmatigen worden beïnvloed door de moeilijke roep over de examens. Verlenging van studie is ongewenscht omdat de theoretische studie in Delft het noodig maakt nog een practische leertijd door te maken. Een principieele fout der tegenwoordige regeling is dat zij gemaakt is voor de zwaksten; de normale studenten lijden er onder.

Toch zal afschaffing van de splitsing den weg tot het diploma niet afsnijden voor hen, die werkelijk niet in staat zijn de examens in hun geheel af te leggen, want dan, evengoed als nu, zullen de hoogleeraren bevoegd zijn, bij een tweede keer vrijstelling te verleen van die vakken, waarin een voldoende kennis reeds bleek.

Meyer is van meening, dat de conclusies van Goslings evengoed voor als tegen de splitsing zijn. Er kunnen twee wegen ingeslagen worden: of de examens gemakkelijker maken, wat in strijd is met vraag en aanbod, of ze verzwaren. Spr. ziet in opheffing der splitsing een bedreiging van de vrijheid van studie. 't Hoofdonderwijzersexamen zucht onder niet gesplitst zijn.

Tuyl Schuitemaker wijst op de eisch van het kunnen behalen van vrijstellingen, waardoor de vergelijking met 't hoofdonderwijzersexamen verval.

Meyer vindt dat aan de T.H. nog te weinig theorie gegeven wordt. Het is misplaatste philanthropie om de menschen van boven af te dwingen 't examen in zijn geheel te doen.

myself and mij dog, there was not a living soul in the whole house, who could mar the apparition.

Mij dog is a fox-terrier of about seven years old. In these seven years he has grown so extraordinarily fat, that he always reminds me of the seven good years of Egypt.

If is not beautiful for a dog, I confess, but that evening it was a piece of good luck for me because the result of his corpulency is not only his asthma, but also his fondness of taking a good nap.

If I did not make too much noise and William's ghost was really a little silent, I could be rather sure, that my dog would not awake during the apparition.

I began with the preparatives by taking off my coat and my boots and by placing a small table in the midst of my room.

Then I turned off the gas and lit a couple of candles, because gaslight is too shrill for spirits, which have been so long in a dark coffin and more over, I did not know, whether the ghost of William the Silent would not be afraid of gaslight, having never seen it during his life. The time piece I also made stop and then I sat down in my armchair, with my ten fingers on the little table. Thus I waited a very long time.

I dont know, how long it was, because the time piece had stopped, as I have said already If I were a novelist or a poët, I should say, I waited as long as a century, but as I am an ordinary mortal, I believe, it was not precisely so long in common chronology. Al last, I suddenly heard some one „rapping af my chamber door”.

Many thoughts crossed my mind: Should it be William the Silent or perhaps a raven, I hoped, it would be a white one, because they are very rare and precious.

De Groot komt op voor 't recht der splitsing voor de prop. examens en acht vrijstellingen geven een verkapt vorm van splitsing. Men is thans vrij het examen in zijn geheel te doen. Verlenging van studietijd is een persoonlijke kwestie. Spr. vindt ook dat de bestaande toestand verbetering eischt, doch die moet gezocht worden in het overtuigen van de examinatoren dat het examen te veel is. De C.C. moest in die richting gaan werken.

Goslings zegt dat bij de bestaande splitsing de menschen te gauw overgaan tot splitsen. Er wordt thans meer gesplitst dan noodig is. De studie kan bij niet-splitsing even goed tot zijn recht komen; men kan even conscientieus te werk gaan.

Duyvendak acht het een bezwaar dat het werken voor het candidaats-examen, als slechts een gedeelte prop. examen behaald is, onmogelijk wordt gemaakt. Goslings wijst er op dat de praktijk bewijst dat vrijwel nooit succes heeft.

Ingerman is voorstander van afschaffing der splitsing, maar slechts op deze voorwaarde, dat er werkelijk voor ieder 2 X per jaar gelegenheid bestaat om examen te doen. Tegenwoordig is het practisch gesproken, slechts eenmaal per jaar mogelijk. Goslings voelt hier veel voor; en dergelijke actie zou tegelijkertijd moeten gebeuren met het verzoek om afschaffing der splitsing.

Roessingh van Iterson zegt dat Meijer tegenstander is omdat hij 't wetenschappelijk karakter van de studie hoog wil houden; dit zijn echter groote woorden. Meijer erkent dat de wiskunde opgevoerd is; 't is wenschelijk dat deze blijft passen in 't kader der T. H. Een eisch omtrent de examens moet zijn: 't geheel mag niet te veel zijn. Menschen, die 't beoordeelen kunnen, hebben gezegd dat 't 5e studiejaar de grootste onzin is die er bestaat. De studenten moesten dan in de fabriek zitten, 't standpunt moet hier zijn; zooveel mogelijk theorie binnen de grenzen der T. H.

De Groot heeft gezegd dat 't splitsen niet gedwongen was. Maar de examens zijn opgedreven niet alleen voor degenen die splitsen, maar ook voor de anderen wanneer 't regel is dat er gesplitst wordt, valt 't minder op hoeveel er zakken. Spr. verwijst naar zijn artikels in 't S. W. De bedoeling der T. H. is niet geleerden af te leveren, maar dit wordt juist bevorderd door de splitsing. De hoogleeraren onderling bemoeien zich niet met elkanders eischen; Spr. verwijst naar het teekenen voor prof. Itz. Alleen door examencijfer wordt men gedwongen tot vermindering. Vastgehouden moet worden aan de eisch: W. I. maken in 5 jaar.

De wetenschap, dat men splitsen kan als men niet op tijd gereed komt voor 't examen, werkt lummelen in de hand. De examenstatistiek wijst uit, dat de beste examens worden gedaan, door hen die ze ineens doen. Deze exami-

nandi staan niet boven de norm; examendoen is vnl. een kwestie van werken.

Gelegenheid tot 2 X 's jaars afleggen van 't candidaats-examen, waarop Ingerman wees, zal veel eerder worden gegeven aan iemand die 't geheel gedaan heeft, dan van iemand die splitst.

De algemeene opinie van mannen in de praktijk is: laat ze kort studeeren, dat ze niet te laat in de praktijk komen. Ieders belang is er mee gemoeid dat normaal de studie 5 jaar is.

Tielenius Kruythoff acht de verlenging der studie een gevolg van 't op een bepaalde tijd examen moeten doen. Spr. zou verdere differentiatie wenschen; een examen bestaande uit tentamens op willekeurige tijdstippen. Tuyl Schuitemaker merkt op dat Kruythoff de universitaire toestand wenscht, die hier in Delft niet zou passen. Schriftelijke examens, die door allen tegelijk moeten worden afgelegd, kan men hier niet missen. Goslings wijst op de enorme hoeveelheid tijd, noodig voor al die tentamens.

Valstar acht een practisch bezwaar de geregelde cursus, die een examenstelsel dat niet aan tijd gebonden is, onmogelijk maakt, Kruythoff komt tot uit elkaar halen der studie.

Roessingh van Iterson wijst op 't onwetenschappelijke van dit voorgestelde systeem, en op eenige practische bezwaren. Tentamens zijn onwettig, waartegen Kruythoff opmerkt, dat ze dan wettig gemaakt moeten worden. Bij zijn systeem is lummelen uitgesloten. Roessingh vertrouwt in dezen ten volle op de hoogleeraren der afdeeling.

Strang wenscht de splitsing afgeschaft te zien; daarentegen meer examens ingesteld, zoodat men na 1 jaar reeds een examen kan afleggen. Er wordt dan meer in 't begin gewerkt, en men went aan 't studeeren. Dit nog een H. B. S. tactiek lijken, maar dat is geen bezwaar als het maar goed is, en men in 5 jaar kan afstudeeren.

Tuyl Schuitemaker merkt op dat Tielenius Kruythoff, Ingerman en Strang allen de examensplitsing wenschen afgeschaft te zien, doch allen een of andere voorwaarde daarmede willen verbinden. In beginsel zijn zij het dus eens.

J. C. L. Smit moet toegeven dat de norm voor de examens verhoogd is, doch vindt de remedie niet in de afschaffing der splitsing. Men kan op grond der statistiek aantoonen dat de eischen te zwaar zijn.

Roessingh van Iterson antwoordt hierop dat uit de examenstatistiek, die niet genoeg gegevens verschaft, nooit direct kan worden gelezen voor welke vakken de eischen te hoog zijn. Een hoogleeraar heeft nooit een bewijs dat er genoeg voor hem gewerkt is. De bewijskracht der statistiek bij ongesplitste examen is sterker dan bij gesplitste. De onmogelijkheid om examen te doen wegens te hooge eischen blijkt alleen uit ongesplitste examens.

I mustered courage and said very solemnly: „Come in, please”!

Instantly the door was opened and a man entered. He was very strangely dressed with many articles of dress, which I did not know by name and which seemed to me to be a little out of fashion. A large white ruff surrounded his neck and he had on his head a little cap of black silk.

His features were a strange mixture of gravity, kindness and melancholy.

No doubt, it was William the silent!

But still I asked him, only to break the ice: „Perhaps You are William the silent, sir?”

„Yes, I am!” he answered calm and dignified, just as I had expected from a well bred ghost.

The conversation, once being opened ran on rather smoothly.

After having interviewed him about the weather and his health, I asked him the origin of his surname. He did not know it himself and said, that he had not deserved this name but after his death.

Then I asked him something about his murderer and I came to the striking discovery, that he had never heard the name: „Balthazar Gerards”. He said: „It must be a mistake; my murderer was named „François Guyon”.

Afterwards I have seen, that Balthazar Gerards and François Guyon were the same person, but at that moment I did not know it and I hoped already to become a professor in history after having published my discovery.

— At last I told him something about the good hope of Holland. He was very much surprised and he said:

„In my life the Orange tree was so strong and tall and now there is nothing more than one weak twig?”

„No, only this and nothing more!” I answered, still pondering on the raven.

„But we Dutchmen will bring up this last little slip with all our love and tenderness, till it becomes a robust tree again!”

I had spoken these words with too much enthusiasm: my fox-terrier awaked.

Seeing an unknown gentleman in my room, he began to growl.

The ghost instantly stepped on a chair, being afraid for his calves.

Encouraged by this success my dog came out of his basket and approached the chair.

It is a custom of his, to sniff at the calves of our visitors.

This he considers not only as a birthright but also as his utmost duty. I believe, he would not survive it, if any of our visitors escaped, without having been snuffled at his calves.

In general, it is quite an innocent amusement, but this case was different.

For a ghost is not made of solid material and consists of a mixture of gases.

Before I could prevent the thing, my dog had already inhaled one and a half leg of the poor ghost.

It seemed to be a very nice smell as he inhaled so passionately that the whole ghost disappeared into his nose and never again returned.

I fear his taciturnity has devolved upon my poor dog, for he has not spoken a single word since.

O. M.

Alsnu dient Tielenius Kruythoff de volgende motie in:

„De vergadering enz. is van meening dat de splitsing van het examen ongunstige gevolgen heeft op de studietijd aan de T. H.;

dat dit bezwaar zou kunnen worden onder-
vangen door invoering van een onbeperkt aantal
tentamens op willekeurige oogenblikken naar be-
paling van de professoren, b.v. 1 maal per week of
1 maal per maand;

dat de verschillende tentamens vrijstelling zouden
verleenen voor het schriftelijk gedeelte van de ge-
tentameerde onderdeelen van het geheele examen;

dat verder het geheele examen worde gesteld op
de tijdstippen bij de wet bepaald;

dat de studie aan de T. H. beslist hierdoor zou
worden gebaat.”

Deze motie wordt verworpen met 1 stem voor en 2
stemmen blanco.

Goslings brengt de volgende motie in stemming:

„De vergadering van ingeschrevenen voor de werk-
tuigkundige faculteit enz.;

spreekt als haar meening uit, dat het wenschelijk
is de examensplitting op te heffen”.

Deze motie wordt aangenomen met 54 stemmen voor,
15 stemmen tegen, 1 stem blanco.

Bij de rondvraag brengt Roessingh van Iterson ter sprake
de wenschelijkheid van instelling van verplichte tentamens
over theoretische werktuigbouwkunde. Verscheidene aan-
wezigen achten dit overbodig; ieder moet voor zich zelf
weten hoe ver hij met de studie gaan wil. Roessingh
wenscht dat de vergadering zich er in beginsel over uit-
spreekt of het wenschelijk is, dat de geheele werktuig-
bouwkunde op 't candidaatsexamen gevraagd wordt.

De president en ook Strang zijn van meening dat de
vergadering niet voldoende voorbereid is over deze kwestie,
zoodat zonder eenig besluit dienaangaande genomen te
hebben, de vergadering gesloten wordt.

Gedachten en Gedichten.

Allerlei.

De vacantie is weer om, de gelegenheid tot studie voor-
loopig weer voorbij, want we zijn in Delft. Daar vost men
of luiert.

We zijn weer in Delft en gaan meer speciaal onze aan-
dacht besteden aan eenige examens. Dat kost echter moeite,
want de wereld is werkelijk nog al humoristisch tegen-
woordig. Ik heb er zelfs over gedacht of ik het leven deze
dagen wel au serieux zou nemen. Want er zijn zooveel
dwaze dingen: mijn buurman, die met zijn eeuwige lorgnet
's nachts om de 2 u. in elkaar zakt, na 16 u. achter elkaar
te hebben geteekend, die ik desondanks den volgenden
morgen weer om half zeven ga wekken, hoewel hij twee
jaar niets gedaan heeft — dan die „Titanic”, het nieuwe
meisje van de ploerterij en de zoneclips!

Dit belangwekkende verschijnsel duurde 2½ uur. Door
een om zoo te zeggen vernuftig uitgedacht hoogst eenvoudig

instrument heb ik zonder schade voor het oog alle astro-
nomische gegevens op de eclips betrekking hebbende
kunnen volgen.

's Morgens in den trein heb ik de vragen „Wat is een
zon eclips?” en „Wat leert ze ons?” behandeld met een
veeboer. Deze vond het toch maar wat kunstig, dat ze dat
zoo vooruit konden voorspellen. Verder hebben we het
gehad over de sterren, die je zou kunnen zien en over
het mond en klauwzeer.

Om half een heb ik met de kellner uit „Europe” in
Utrecht op het Vreeburg opgesteld om door de nieuwe
maan, de zon tot een steeds kleiner wordende sikkkel te
zien uitdooven en de sterren aan den hemel te zien ver-
schijnen. Ik was bang dat de wereld zou vergaan — of
liever in hoopvolle verwachting — terwijl hij de tinten zoo
mooi vond, hoewel hij kleurenblind heette zijn. Tot slot
zijn we weer naar binnen gegaan en heeft hij me nog een
biertje gebracht.

Maar nu is 't voorbij en zit ik weer alleen op mijn stille
kamer met de wrange weemoed van voorbije vreugd en
net begonnen teekeningen. We moeten de zaak au serieux
gaan nemen. De vacantie is om, het examen is actueeler
dan zijn splitsing en morgen ochtend om 9 uur moet ik
weer naar school. Mijn vulpenhouder sta me bij!

CH. v. W.

Awakening.

Little boy was sleeping,
draeming a good draem.
But the sun was up already,
saw the boy still in his beddy.
sent to him a beam.
Look, now is it shining
in his snowy bed,
draws a magic circle
round his golden head.
Now you hear a rustling,
then two heavy sighs,
there the boy awakens
rubbing his fair eyes.
There he sees the sunny
through the window frame:
„Has the day begun already
And I am still in my beddy?”
— His cheek was flushed for shame —
„O, dear sun forgive me.
't Was yesterday so late
when I with little Effic
in the garden played.
Certainly you know her,
who is my little mate.
Then sun, you cant be angrey:
It was with her I played.

O. M.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

Hydraulica, Geodesie, Kl. Vierkanten,
: Wiskunde, Propaedeutisch Examen, :
— repeteert —
DE BOSCH KEMPER c.i., Koormarkt 43^a.

Het van ouds bekende adres is: _____

S. LOGCHER,
: CHOORSTRAAT 46, :
die betaalt den hoogsten prijs voor
net gedragen Heerenkleeding.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

(2717)

SANATORIUM BEEKBERGEN

≡ voor lijders aan tuberculose. ≡

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 19 APRIL 1912. No. 25.

Uit de Pers.

De vereeniging tot bestrijding van het groenwezen is nu definitief opgericht in een de vorige week te 's Gravenhage gehouden vergadering. Uit de besprekingen halen wij aan: „Ten slotte werd men het eens, met dien verstande den voorloopige gekozen naam der vereeniging te behouden, maar in het eerste artikel van het huishoudelijk reglement, dat door het bestuur zal worden opge maakt, nadrukkelijk vast te stellen, dat men streeft naar afschaffing van zulk een groentijd, waarbij de noviet feitelijk aan de willekeur van elken student onderworpen wordt.

Aan het bestuur werd o. m. opgedragen zich telken jare, gelijk reeds geschied is, te wenden tot ouders van aanstaande groenen, met een rondschrjven waaraan een brochure, een „bloemlezing” van ontgroenings-misbruiken bevattend, zal worden toegevoegd. Voorts zal getracht worden naar publiciteit door middel van de pers en werd aangedrongen op het winnen van leden voor de nieuwe vereeniging.”

Zoo zal de vereeniging zich dus ten strijde opmaken met altijd weer die oude „bloemlezing” uit het verleden. Dat blijft wel een heerlijk ding en moet dan ook zeer ijverig gebruikt worden.

Toch vragen wij ons af of of zulk een bestrijding, die naar uit de laatste aangehaalde alinea blijkt, gegrond is op „schandaaltjes exploiteeren” wel een zeer waardige is. Zal er dan geen rekening gehouden worden met het ernstige streven naar verbetering onder de studenten, zal er niet gelet worden op al het ernstige en goede, maar alleen geaasd op voorvallen om reclame mee te maken, naast de oude „bloemlezing”, die eindelijk wel eens rust mocht krijgen?

Zoo kan er tegen elke instelling veroordeelend opgetreden worden. Wij moeten de oogen open houden en tegen zulk een bestrijding een waardig en kalm optreden behouden, zeker als wij zijn van het goed recht van onze zaak.

Boekbespreking.

20ste JAARVERSLAG (1910—1911) van het
Technologisch Gezelschap te Delft.

Wij zijn er aan gewoon geraakt, dit boekwerk telken jare in iets lijviger vorm te zien verschijnen. Maar wordt het niet wat al te corpulent? Hoe betrekkelijk weinigen zullen deze 244 groote bladzijden in hun geheel interesseeren? En waartoe is het dienstig, al de lezingen, voor het gezelschap gehouden, onverkort nog eens in gedrukte vorm den leden voor te leggen? —

Toch mag o. i. den samenstellers een woord van waardeering niet onthouden worden. Wij weten, welke ver bazende moeilijkheden het bijhouden van de adreslijst der afgestudeerde Technologen met zich brengt en zijn den secretaris dankbaar voor de conscientieuse wijze, waarop hij zich van deze taak gekweten heeft.

Niet ongeestig is het lijstje van ingeschrevenen voor T., niet-leden van het T.G., waarmee het bestuur — als naar gewoonte — vurige kolen stapelt op de hoofden dier ongelukkig.

De over het geheel goed verzorgde uitgave brengt overigens een portret met bijschrift van Prof. Van 't Hoff, alsmede van den afgetreden Hoogleraar Aronstein.

J. v. R.

LAAT AF VAN KWAAD TE DOEN.

Open brief van Mr. G. J. GRASHUIS
aan Professor G. J. P. J. BOLLAND.

Börne heeft gezegd, dat er maar een verwerpelijke meening is, namelijk die, welke geen andere als haar gelijke naast zich duldt. Het tegenover elkaar zien staan van meeningen, het zien bewijzen van beide zijden dat eigen opvatting juist is, dat is iets wat in ons critisch bewustzijn alles losmaakt, iets wat ons aan alles doet twijfelen en alles doet onder-

zoeken. Dat is iets wat wij „studeerenden” altijd graag zien, omdat het teeken is van studie, ons voert tot dieper denken en eigen critisch oordeel.

Mr. Grashuis, toch al niet zeer gesticht over Prof. Bolland's „onbegrijpelijkheden” heeft in diens laatste boek: „De groote vraag voor de Christenheid onzer dagen” aanleiding gevonden om zijn meening over de geschiedkundige waarheid in de overlevering omtrent de persoon Jezus te stellen tegenover die van Prof. Bolland.

Wanneer wij bedenken, wat eigenlijk is en waarop berust ons weten van de gebeurtenissen, dan wordt de waarheid daarvan al zoo oppervlakkig en onbegrepen en onwerkkelijk voor ons, dat wij gaan vermoeden hoe onzeker alle bewering moet zijn over gebeurtenissen en personen van 2000 jaar geleden. Wat moeten wij gelooven van wat toen geschreven en gedacht is, hoe moeten wij denken over hetgeen die menschen van toen meenden te denken, te zien of te weten? ¹⁾ Waren zij in staat tot nuchter cristisch oordeel, was hun kennis, hun Gnosis, geen theosofische Pistis, geen Geloof? Hoe zullen wij dat zeggen als wij bedenken hoe wij al onze kennis ten slotte gelooven en toch ook weer weten, dat ons geloof niet zijn kan zonder kennis.

En dan, wat mag ons zijn de autoriteit van al die aangehaalde schrijvers? Philo, de Alexandrijnsche wijsgeer-jood heeft veel gedacht, wat moeten wij nemen bij hem als mededeeling over bestaande toestanden, wat als zijn denkbeelden, die daarvan afweken?

Daarom is meer waard dan het weten van al dat vervaagd gebeuren het juiste begrip, van dat ontstaan van het Christendom. Een begrip, dat niet eenzijdig mag zijn, maar dat in zich sluitend alle tegenstrijdigheden en zienswijze, daarboven moet staan.

Groote menschen hebben groote gebreken, maar zekerder nog vele kleine. Zoo zullen ook groote denkers groote fouten kunnen begaan en zeker in vele kleine gevallen fout denken, dikwijls door overhaaste genialiteit. Dit overhaast een oordeel vellen op te weinig doorzochte uitingen verwijt Mr. Grashuis aan Prof. Bolland, hij toont aan, wat naar zijn oordeel zulke misvattingen zijn, en waarschijnlijk niet dikwijls zonder grond. Misschien heeft hij ook verder gelijk als Prof. Bolland's onderstelling dat Jezus als de God van het oude Christendom, als mythisch persoon moet worden opgevat, dat het Christendom ontstaan is uit de Alexandrijnsche Gnosis — joodsch geloof en Grieksche filosofie — door hem wordt afgewezen.

Maar waar wij vragen naar meer begrip van het Christendom en zijn geschiedenis, daar mag een met begrip geschreven studie daarover toch niet veroordeeld worden. En wanneer die een meening uitspreekt, dan zijn wij blij een meening te meer te hebben om op te nemen in ons algemeen begripen. Of is het tegen „het tooverlied, dat van de wijs tracht te brengen”, tegen „het spelen met woorden en klanken”? Dat kan niet zijn voor wie het tooverlied ziet als redelijke dialectiek en uit het gehoorde klankenspel meer verneemt dan woordenspel.

Of zou, waar algemeen wordt erkend, dat de fout in onzen tijd is, dat velen den godsdienst verlieten zonder er boven uit te zijn gekomen, dus terugvielen, of zou het een angst zijn, dat velen die niet aan bollandisme zijn toegekomen, daarvan toch proeven en vergiftigd worden?

Dat is een gevaar, maar het mag geen beletsel worden op den ontwikkelingsweg van het menschelijk begrip!

Maar alle meeningen hebben recht. En welke de juiste is? Voor hen, die het boek van Prof. Bolland gelezen hebben, voor alles, die belang stellen in het begrip van het Christendom en zich student weten met eigen oordeel en eigen denken is dit werk van belang om meeningen tegenover elkaar te zien staan en te denken over de groote vraag om de Christenheid dezer dagen, te denken daarover met begrip.
C. W.

¹⁾ Noot van den corrector.

Als losse opmerking zij hier even gememoreerd dat eenige jaren terug bewezen is „het niet bestaan hebben van Calvijn” louter ter aanduiding hoe gemakkelijk men geschiedkundige tot mystische gebeurtenissen kan omzetten.

Ingekomen boeken.

DOOR DUISTERNIS TOT LICHT, door Raden Adjeng Kartini.

OPEN BRIEF aan Prof. Bolland, door Mr. G. J. Grashuis.
HET RADIUM EN DE GENEESKUNDE, door I. Zeehandelaar, Arts.

20e JAARVERSLAG van het Technologisch Gezelschap.
DE MAN EN DE VROUW, overzichtsafllevering, door Dr. B. C. Goudsmit en C. P. F. ter Kuile, Arts.

Technische Hoogeschool.

AFDEELING DER WEG- EN WATERBOUWKUNDE.

De Voorzitter van de Afdeling der Weg- en Waterbouwkunde der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-examen voor Civiel-Ingenieur, dat zal worden afgenomen in Juni 1912, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der Afdeling, prof. J. Nelemans, vóór den 15 Mei 1912.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in de Technische Boekhandel en Drukkerij J. Waltman Jr. te Delft.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 12 April 1912 is met ingang van 16 April 1912 aan F. K. Kolkman op zijn verzoek eervol ontslag verleend als bediende-instrumentmaker aan de Technische Hoogeschool te Delft.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 12 April 1912 is voor het tijdvak van 16 April tot en met 31 December 1912 benoemd tot bediende voor de scheikunde aan de Technische Hoogeschool, A. Rossel, wonende Scheepmakerij te Delft.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 15 April 1912 is voor het tijdvak van 16 April tot en met 31 Augustus 1912 benoemd tot assistent voor de werktuigbouwkunde aan de T.H., T. Knape, w.i. te Brielle.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 13 April 1912 is met ingang van 1 Mei 1912 benoemd tot scheepstimmerman-modelmaker aan de Technische Hoogeschool, L. B. van Ommen te Amsterdam.

Berichten en Mededeelingen.

STUDIE-ENQUÊTE.

Teneinde meerdere gegevens bijeen te brengen over de studie hebben eenige studenten te Groningen voor de studeerenden aan de Nederlandsche Hoogescholen een *lijst van vragen* opgesteld, alle *betrekking hebbende op het studieleven* en zonder veel moeite door elken student te beantwoorden. Om zeker te zijn van *voldoende deelname*, verzoeken zij hun, die daartoe zouden willen medewerken en zulk een vragenlijst willen ontvangen, vóór 1 Juni a.s. hun adres op te geven aan het *Psychologisch Instituut* (directeur: Prof. Dr. Heymans) te Groningen, waarna zij hun eventueel begin October zal worden toegezonden. Voor de beantwoording, waartoe men zich door het opgeven van adres niet verbindt, kan men zich van *volstrekke anonymiteit* verzekerd houden.

ADVERTENTIEN.

AANGEBODEN

een gemeub. ZIT- en SLAAPKAMER,

uitzicht op straat. Kan terstond betrokken worden.

Te bevragen VOORSTRAAT 42, DELFT.

FIRMA E. DE GROOT,
hoek VOLDERSGRACHT 33,
geeft de HOOGSTE prijzen voor gedragen kleederen. Sedert 1870 bekend onder den naam van VOGELEI.

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALMAN Jr. Binnenwatersl. 33-35.

Album foto's D. S. C.

Voor het inplakken van foto's betrekking hebbende op hun studententijd wordt H.H. Corpsleden aanbevolen een door mij in den handel gebracht ALBUM in rood linnen band met vergulden titel.

— Prijs f 6,50. —

ZOOEVEN VERSCHENEN een nieuw boek van
B. VETH,

(Schrijver van „Het Leven in Nederlandsch Indië,”
getiteld:

VERHOUDINGEN

„van Man en Vrouw”

INHOUD:

Inleiding. - Wilde Liefde. - Hartstocht-Liefde. -
Extaze-Liefde. - Over de standvastigheid der Liefde.
- De Vrouwen-Ellende. - Liefde en Huwelijk. -
Vrije opmerkingen.

Prijs ingenaaid f 2,90, gebonden f 3,50.

Voorradig in de

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN Jr., — BINNENWATERSLOOT.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**